

Стандарт національно визнаної породи КСУ
УКРАЇНСЬКИЙ КАРПАТСЬКИЙ ГОНЧАК

КРАЇНА ПОХОДЖЕННЯ: Україна

ПРИЗНАЧЕННЯ: Мисливський собака, використовується для полювання на копитного звіра (дикого кабана, оленя, косулю), лисицю та зайця, борсука інколи качку та фазана.

КЛАСИФІКАЦІЯ МКФ: Група 6 Гончаки, гончака по кров'яному сліду та споріднені породи

Секція 1.2 Гончаки середнього розміру
З робочими випробуваннями.

КОРОТКА ІСТОРІЯ ПОРОДИ: Дана порода мисливських собак утворилася на території сучасних Карпат та прилеглих земель. Перші згадки та фотодокази полювання з даною породою вказують на початок ХХ століття. Не є винятком, що якийсь проміжок часу чорнопідпалий гончак мав помісі з руським гончаком. На це вказує той факт, що УКГ тих часів був досить схожим із ним. Адже тоді часто використовували для полювання помісі руських гончаків із польськими і подібними до них. До таких висновків наштовхує перший стандарт руського гончака 1925 року, де говориться про типові основні забарвлення: «чепрачне, багряне, сіре і чорне в підпалинах». При цьому є уточнення, що чорне забарвлення має бути без блискучого відливу, (як у польського гончака чи доберман-пінчера).

З вищеописаних фактів напрашуються висновки, що в першій половині ХХ століття чорнопідпалий гончак був досить поширений майже по всіх теренах сучасної України. А вже з початком другої половини ХХ століття під тиском розповсюдження заводських порід гончаків ССРСР географія розвитку та існування УКГ зміщується на територію Українських Карпат, де вплив радянської пропаганди та ідеології хоч якось, але мав супротив.

У племінних книгах мисливських собак за 1950 – 1976 років зазначено, що за цей період серед численних порід мисливських собак на племінний облік було поставлено 7 карпатських гончаків. Також було видано декілька свідоцтв обласним УТМР Закарпаття на карпатського гончака у 1973 році.

У 80-х роках експерт-кінолог Всесоюзної категорії Ю. Букатевич у своїй книзі «Мисливське собаківництво» описав, на той час ще не визнану породу - карпатську гончу. Також вказав, що станом на 1985 рік на обліку стояло 19 карпатських гончаків. Про цю породу знали за часів СРСР і за межами України, оскільки опис породи карпатського гончака був надрукований у книзі «Гончие» відомого російського заводчика-селекціонера російських гончаків Дмитрієва. Підтвердженням цих описів є численні фотографії тих років полювань із УКГ.

Наступним кроком розвитку в уже незалежній Україні, став приїзд на Львівську обласну виставку ентузіаста українського карпатського гончака Винара Василя у 2010 році з представниками породи: Тризором та Ліндою. Повноцінними учасниками тієї виставки вони не стали, адже документи на дану породу ніхто не видавав. Але вже у квітні 2011 році в м.Хмельницькому під егідою Винара В., Нагребецького С., Анопрієнка Е. було показано аж 12 представників, із отриманням опису від експертів. З того часу можна вважати рух цінителів УКГ активізувався, і ними була організована експедиція в пошуках представників. Дану експедицію очолив Винар В., Ногас А. та Воронич В. (vasul eger), Нагребецький С. Було відшукано чимало представників даної породи, їх описано.

23 травня 2012 року відбулася досить значна подія для стабілізації розвитку УКГ: Федерацією Мисливського Собаківництва України був прийнятий тимчасовий стандарт породної групи, а також було допущено УКГ до випробувань по будь-яких дисциплінах для визначення робочих якостей, що дало зелене світло в офіційному розвитку.

ЗАГАЛЬНИЙ ВИГЛЯД: Типовий чорно-підпалий, інколи з невеликими білими плямами гончак. Міцно-сухого типу конституції. Собака пропорційна, вище середнього зросту, злегка розтягнутого формату, але компактною будови. З міцним кістком та з гарно розвинутою сухою мускулатурою. Гонча завжди готова до руху. У собак чітко виражений статевий тип.

ВАЖЛИВІ ПРОПОРЦІЇ: Співвідношення косої довжини тулуба до висоти в холці повинно приблизно становити 1,04 - 1,1 до 1 (індекс розтягнутості 104-110). Формат злегка розтягнутий, не квадратний.

ПОВЕДІНКА / ТЕМПЕРАМЕНТ: Типовий сангвінік, злегка обережний до незнайомих, спокійний, не агресивний, із врівноваженим темпераментом.

ГОЛОВА: Клиноподібна, пропорційна, невелика, суха.

ЧЕРЕПНА ЧАСТИНА:

Череп: Довжина черепа злегка перевищує довжину морди або рівна їй. Виражені надбрівні дуги.

Перехід від лоба до морди: Виражений.

ОБЛАСТЬ МОРДИ: Морда доволі довга та займає близько 45-50% довжини голови, пряма без вираженої горбоносості.

Ніс: Мочка носа широка, чорна.

Скули: Відносно сухі, не випуклі.

Губи: Щільно прилягають до щелеп, без брилів. Краї губ повністю пігментовані.

Щелепи / Зуби: Зуби білі, великі, прикус ножицеподібний. Щелепи добре розвинені і мають повну зубну формулу в 42 зуби. Верхні різці щільно розміщені перед нижніми різцями, і зуби прямо виходять із щелеп. Вікові зміни прикусу із ножицеподібного на прямий через стирання різців небажані (після 6 років).

Очі: Темно-карі. Середньої величини, з косим розрізом повік, краї повік темні.

БУХА: Нетовсті, посаджені трохи вище лінії очей, висячі, в формі трикутника, кінці злегка заокруглені, середньої величини, переднім краєм прилягають до голови. Покриті короткою шерстю.

ШИЯ: Середньої величини, м'язиста, досить широка, в розрізі овальна. Довжина її наближається до довжини голови. Постава по відношенню до повздовжньої осі тулуба утворює кут приблизно 35-45 градусів.

КОРПУС:

Холка: Виступає над лінією спини.

Спина: Пряма, м'язиста, достатньо широка.

Поперек: Короткий, широкий, випуклий, мускулистий.

Круп: Широкий, середньої довжини, мускулистий, у міру похилий.

Грудна клітина: Широка, глибока, ребра опущені до ліктів або і нижче. Добре розвинуті фальшиві ребра.

Лінія низу: Живіт злегка підтягнутий вище лінії грудей.

ХВІСТ: Шаблеподібний, в основі товстий, до кінця звужується. Довжина до стрибкових суглобів. У стані спокою опущений і витягнутий шаблею чи спущений прямолінійно, в збудженому стані витягнутий, останні дві третини хвоста підіймаються у серпі вище лінії спини.

КІНЦІВКИ

ПЕРЕДНІ КІНЦІВКИ

Загальний вигляд: Прямі, сухі, костисті і м'язисті, при огляді спереду прямі і паралельні. Плечо-лопаткові з'єднання під кутом 100-120 градусів.

ЗАДНІ КІНЦІВКИ

Загальний вигляд: Сухі, костисті і м'язисті, при огляді ззаду прямі і паралельні. Кути з'єднань стрибкових суглобів добре виражені. Кут стибкового суглобу 130-145 градусів.

ЛАПИ: Великі, овальної або круглої форми. Пальці стиснуті. Кігті спрямовані в землю, чорні, при наявності білих пальців допускають і не є недоліком не до кінця пігментовані поодинокі кігті.

АЛЛЮР / РУХИ: Вільні, прямолінійні, плавні і пружні, з хорошими поштовхами задніх кінцівок.

ШЕРСТЬ:

Шкіряний покрив: Шкіра щільна, еластична. без зморшок.

Шерстний покрив: На голові, вухах коротка шовковиста шерсть, на інших частинах тіла від 2,5 до 5 см, жорстка, щільно прилягає до тіла. Рівна, без хвилястостей та завитків. Підшерстя добре розвинене. Хвіст покритий рівномірно по всій довжині. На задньому боці ніг можливий грубіший покрив шерсті, але без утворення завитків (очісів).

Забарвлення (окрас): Масть чорна, з різко вираженими рудими підпалинами на морді та надбрівних дугах, іноді черепній коробці та вухах, грудях, іноді боках шиї, внутрішній і зовнішній стороні кінцівок, на пальцях, на нижній стороні хвоста, майже до половини його довжини. Допускаються і не є недоліком білі плями на шиї, грудях, лапах, кінчику хвоста.

РОЗМІР:

Висота в холці: вижлеців (кобелів) 53-63 см, вижлівок (сук) на 3 см менше. Найбільш бажаний для вижлеців (кобелів) 58-60 см, вижлівок 55-58 см.

ВАДИ: Будь-яке відхилення від пунктів, вказаних вище, повинно бути розцінено, як дефект. Серйозність дефекту повинно бути пропорційним його ступеню і впливу на здоров'я і благополуччя собаки, та її здатності виконувати притаманну для неї роботу.

СЕРЙОЗНІ ВАДИ:

- Завантажений (прояви сируватості) або занадто легкий (сухий) тип конституції.
- Індекс розтягнутості понад 112-114. Дуже розтягнутий формат.
- Високозадність (задня частина вища за холку через прямий кут скакальних суглобів і т.п.) або низькопередість (задня частина вища за холку через проблеми плечолопаткової частини).
- Плавний перехід від лоба до морди або занадто різкий його перелом.
- Сира голова та надміру виражена горбоносість.
- Недостатня пігментація мочки носа, країв губ, повік.
- Викривленість зубів.
- Занадто мале, світле чи випукле око.
- Занадто товсте вухо чи посаджене на хрящі, покрите задовгою шерстю.
- Недостатньо розвинута грудна клітка.
- Не коректна лінія верху: провисла спина чи занадто виражена горбатість.
- Вроджене викривлення хвоста. Не коректне носіння хвоста – різко вертикальне. Підвіс на хвості.
- Шерсть занадто хвиляста, надміру довга чи коротка.
- Ріст нижче до 3-х см та вище до 2-х см, виділеної стандартом межі.
- Не достатньо виражені підпалини. – пояснював у Вайбер. Як точніше чи зоотехнічніше описати – не можу.
- Надміру виражена бороздка (повздовжний розріз) на черепі.

ПІДСТАВИ ДЛЯ ДИСКВАЛІФІКАЦІЇ:

- Вроджена агресивність чи боязливність.
- Неправильний половий тип.
- Ріст нижче встановленого стандартом на понад 3 см та вище на понад 2 см.
- Різнокольорові очі.
- Хвіст закручений кільцем.
- Наявність білих плям у не зазначених місцях: верхня частина голови (верхня щелепа, лоб) та корпусу (спина, боки), повністю якась із кінцівок (від пальців до лопатки чи стегна).
- Відхилення від стандартного прикусу: перекус, недокус.
- Відсутність двох і більше зубів.

УВАГА:

- Вижлеці (кобелі) повинні мати два чітко виражених та добре розвинених сім'яники, які повністю опустилися в мошонку.
- Тільки функціонально та клінічно здорові собаки із типовим для породи екстер'єром та темпераментом можуть бути допущені до племінного розведення.